

Az olimpia mint világesemény

AZ AMATŐR–PROFI-KÉRDÉS

Az alábbi szövegben egy képzeletbeli olimpiai bajnok sportoló tart előadást a doppingról utánpótlás sportolóknak. Összefoglalja a tiltott teljesítményfokozó szerek hatásait és érvel a doppingmentes sport mellett.

15 éve lettem olimpiai bajnok. Mint azt mindannyian sejtitek, sőt a saját bőrötökön is tapasztaljátok, rengeteg munka, kín, elszántság, áldozat és még több munka van e mögött az eredmény mögött. És ugyanennyi van a második, a harmadik és a huszadik hely mögött is. Bár mindenki bajnok akar lenni, csak nagyon keveseknek sikerül. Mindenki elkövet mindent azért, hogy ő állhasson a dobogó tetejére, és az ő hazája himnuszát hallgassa mindenki. Vannak, akik annyira akarják a győzelmet és a vele járó erkölcsi – és valljuk be anyagi – megbecsülést, hogy ezért bármire hajlandóak, még a doppingolásra is.

A dopping abból a szempontból jó, hogy hozzásegíthet a győzelemhez, meg tudja adni azt az esetleges kis pluszt, ami a hihetetlen kemény munkával együtt bajnokká tesz. Más pozitív hatása nincs. Ezzel szemben rengeteg negatív hatása van. A doppingnak számtalan fajtája létezik, de a jelenlegi ismeretek szerint, a legtöbbnek hosszú távon egészségkárosító hatásai vannak, és a fair play eszméjétől is távolabb esik, mint ide a Hold. Csakhogy ezek huszadrangú szempontok, ha valaki győzni akar. Míg fiatal vagy, és a 30 éves embert is öregnek látod, csak a siker és az anyagi megbecsültség lebeg a szemed előtt. Ilyenkor könnyen mondhatod igent a doppingra. Aztán mikor ott állsz 30 évesen, és azt reméled, már 10 évod sincs hátra, mert ilyen életminőség mellett még annyi is sok, akkor ráébredsz, hogy remek dolog a pénz, a hírnév és a megbecsültség – bár meglehet, addigra már csak a MOB emlékszik rád –, de nincs semmi, ami többet ér az egészségnél.